

בין גברא לגברא

ח. בין קריאה לקריאה מותרים הקורא והסגן לישב^י. ויש מי שכתב שהבעל קורא אף צריך לישב אז בדוקא^י. אך לא נקטינן כן להלכה, ואין עליו חיוב לישב^י.

1234567 אורח

ט. במקום שאין שם לוי, וכהן עלה ראשון, צריך הכהן לחזור ולברך בקריאה השניה במקום הלוי, ואין הכהן צריך לישב בין קריאה לקריאה כדי שיהיה ניכר שהוא עולה לשתי קריאות^כ. ויש מי שכתב שהכהן צריך לישב בין קריאה לקריאה^כ.

מקורות וביאורים

הברייתא כצורתה, ולא הזכיר כלל המנהג הראשון, שמע מינה דהאידינא נמי צריך לישב בין קריאה לקריאה. אך בחסדי דוד על התוספתא (שם) כתב דמ"מ לא הכריע כן הב"י להלכה, שהרי בשו"ע לא כתב כלל שצריך לישב, וטעמו הוא משום דהפוסקים הנ"ל כתבו שזהו דוקא להמנהג הראשון, ולא כתב רק שכן דעת הרמב"ם דגם האידנא צריך לישב בין קריאה לקריאה. וע"ע בפרי חדש (סי' קמג).

ובטעם הדבר למה מחלק הרמב"ם בין קורא אחד לכולם שצריך לישב בין כל קריאה וקריאה, לכהן שקורא במקום לוי שלא כתב שצריך לישב בין הקריאות, כתב בחסדי דוד (שם) דשאני התם דביתר הכי קורים אחרים, ולכן כשרואים שלא קראו לתורה רק חמשה, ממילא מידע ידעי שהכהן עלה בשביל שנים. משא"כ הכא שיש חשש שמא יטעו ויאמרו שהבעל קורא הוא העולה, וא"כ יסברו דלא קרי אלא חד, לכן בעי היכר ישיבה. וע"ע בס' מעשה אברהם (אורח סי' ל) שהאריך בזה.

כא. כ"כ הטור (סי' קמג) בשם הרא"ש (שם), וראה בהערה הקודמת.

כב. בס' מעשי רוקח על הרמב"ם כתב שכן דעת הרמב"ם בהל' תפלה (שם). והטעם שלא כתב כן להדיא הוא משום דסמך עצמו על מה שכתב כן לענין שבעה קרואים כנ"ל בהערה כ', ודלא כמ"ש בחסדי דוד לחלק בזה כנ"ל.

יח. כ"כ הב"ח (ריש סי' קמא) לענין הקורא. ונראה דה"ה להסגן. ועי' בס' דרכי חיים ושלום (אות רב) שכתב שהגה"ק המנחת אלעזר ממונקאטש זצ"ל היה הקורא והיה נוהג לישב בין קריאה לקריאה להנפש מעט.

יט. כן דעת הרמב"ם, וראה בהערה שאח"ז.

פ. הנה הטור (סי' קמג) הביא בשם התוספתא במס' מגילה (פ"ג הל' ו) וז"ל: בני הכנסת שאין להם מי שיקרא אלא אחד, כגון שאין בה מי שיודע לקרות אלא אחד, עומד וקורא ויושב, וחוזר ועומד וקורא ויושב אפי' ז' פעמים ע"כ. וכן הוא במס' סופרים (פי"א הל' א). וכתב הטור בשם הרא"ש במס' מגילה (פ"ג סי' י) דזו התוספתא נשנית לפי המנהג שהיה נוהג בזמניהם שהעולה הראשון מהשבעה קרואים מברך ברכה ראשונה לפניו, והעולה האחרון מהשבעה קרואים מברך ברכה אחרונה לאחריה, ולכן היה הבעל קורא צריך לישב בין כל קריאה וקריאה להכיר שהן שבעה קריאות נפרדות, אבל האידנא שכל אחד מברך לפניו ולאחריה אין צריך לישב, וכמו כהן שקורא במקום לוי שאין צריך לישב בין קריאה ראשונה לשניה. וכתב הבית יוסף שכן הוא בתוס' במס' גיטין (נט: ד"ה כי) ובר"ן ובמרדכי במס' מגילה (שם סי' תתיא).

אולם בכסף משנה על הרמב"ם הל' תפלה (פי"ב הל' יז) דייק מלשון הרמב"ם דמדהעתיק